

Invenția se referă la medicină, și anume la stomatologia ortopedică și poate fi utilizată la tratarea bolnavilor cu defecte ale arcadei dentare de diferită localizare.

Este cunoscut un procedeu de confecționare a punților dentare cu utilizarea suporturilor implantate care constă în aceea că pe implanturile proeminente se îmbracă pesare amprentare și se fixează cu un șurub. Se execută amprenta, apoi în ea se introduc analogi ai implanturilor. Pesarele amprentare se înlocuiesc cu pesare metalice de sprijin. Se modelează o punte dentară din ceară. Ceara se înlocuiește cu material Dental D. Proteza confecționată se fixează în maxilare, pesarele de sprijin se înșurubează în implanturile corespunzătoare. Capul șurubului se acoperă cu o garnitură izolantă. Orificiile tehnologice din materialul protezei, din partea suprafeței masticatoare, se astupă cu material pentru plombare [1].

Dezavantajul procedurii cunoscut constă în utilizarea limitată a acestuia. Procedura dat poate fi utilizat numai pentru tratarea bolnavilor cu edentație parțială, nu mai mult de 2 dinți la rând. La utilizarea procedurii indicat pentru crearea punții dentare, instalate pe 3 și mai multe implanturi, se mărește probabilitatea apariției erorii în construcția ei din cauza tasării metalului după turnare la înlocuirea modelului din ceară cu cel metalic.

Este cunoscut de asemenea un procedeu de confecționare a punților dentare cu utilizarea suporturilor implantate care constă în aceea că se execută amprenta, se introduce în amprentă analogi ai implanturilor, se toarnă modelul, se înșurubează tuburi plastice în analogii implanturilor pe model. Apoi, folosind temperatura înaltă, tuburile se încovoie în direcția necesară conform formei arcadei dentare, după care se secționează părțile tuburilor plastice ce depășesc înălțimea arcadei dentare. Se modelează o proteză din ceară, se înlocuiește ceara cu metal, apoi se secționează pedunculii punții dentare executate și se înlocuiesc cu pedunculi standard cu ajutorul sudurii reci. Proteza se acoperă cu ceramică sau material compozițional, sau alt material decorativ. Proteza executată se fixează în maxilare, iar orificiile tehnologice din materialul protezei, din partea suprafeței masticatoare, se astupă cu material pentru plombare [2].

Înlocuirea cerii cu metal se produce prin turnarea acesteia. Orice turnare produce tasare, care conduce la apariția tensiunii punții dentare la instalarea ei pe implanturi, care ulterior acționează asupra implantului, ceea ce poate conduce ulterior la desprinderea lui. În procedura cunoscută tensiunea se înlătură prin înlocuirea pedunculilor punții dentare executate cu cele standard. Cu toate acestea, pentru ca pedunculii să fie schimbate este necesar de a face calcule complexe și de a folosi utilaj de tehnologie înaltă, care nu este disponibil majorității clinicilor stomatologice. Mai mult decât atât, încovoierea tuburilor plastice sub un unghi împiedică ulterior fixarea punții dentare din cauza unghiului obținut între orificiul intern al implantului și tubul încovoiat.

Problema pe care o rezolvă invenția revendicată constă în simplificarea și îmbunătățirea fixării punții dentare pe implanturi, simplificarea realizării procedurii, precum și ieftinirea lui.

Problema preconizată se soluționează prin aceea că se execută o amprentă, se introduc în amprentă analogi ai implanturilor, se toarnă un model, se înșurubează tuburi plastice în analogii implanturilor pe model. Apoi se secționează tuburile conform formei arcadei dentare formate și înălțimii ocluziei dentare. Se modelează o proteză din ceară, se separă modelul din ceară în segmente corespunzătoare implanturilor, se înlocuiește ceara cu metal. Apoi segmentele punții dentare, după instalarea lor pe implanturile modelului, se unesc între ele cu ajutorul sudurii reci. Se acoperă proteza cu ceramică sau material compozițional, sau alt material decorativ. Proteza confecționată se fixează în maxilare, iar orificiile tehnologice din materialul protezei se astupă cu material pentru plombare.

Secționarea tuburilor plastice conform formei arcadei dentare formate și înălțimii ocluziei dentare permite ulterior de a evita o astfel de operație a procedurii ca încovoierea tuburilor, ceea ce asigură, la fixarea protezei în maxilare pe implanturi, accesul optimal al cheii la orificiul intern al implantului și, prin aceasta, se mărește siguranța fixării punții dentare.

Datorită faptului că segmentele punții dentare, corespunzătoare implanturilor, se toarnă separat, iar proteza se assemblează modele, se reușește de a evita problemele legate de erorile din cauza tasării metalului și de a menține precizia îmbinării pedunculilor punții dentare cu implanturile. Segmentele punții dentare ușor se unesc între ele cu ajutorul sudurii reci pe model. În caz de necesitate, când distanța dintre segmente din cauza tasării metalului se mărește, la sudură se adaugă aliaj de lipit. Când proteza se acoperă cu material decorativ, iar după instalarea ei pe maxilar se astupă orificiile tehnologice cu material pentru plombare, atunci se obține o proteză care corespunde, după proprietățile sale estetice, rezistente și a tuturor cerințelor stomatologiei moderne.

Avantajele procedurii propus sunt simplitatea lui, lipsa necesității de a folosi utilaj de tehnologie înaltă, ceea ce permite de a reduce prețul de cost, precum și de a obține simplificarea și îmbunătățirea fixării punții dentare.

Invenția se explică prin desenele prezentate pe fig. 1...2, pe care sunt reprezentate:

- fig. 1, operația procedurii, când se secționează tuburile plastice conform formei arcadei dentare formate și înălțimii ocluziei dentare;

- fig. 2, operația procedurii, care constă în aceea că segmentele punții dentare, după instalarea lor pe implanturile modelului, sunt unite între ele cu ajutorul sudurii reci.

Procedura revendicată se realizează în felul următor. După introducerea implanturilor cicatrizarea plăgii chirurgicale la pacient, se execută o amprentă în care se introduc analogi ai implanturilor 1. Se toarnă un model 2 și în analogii implanturilor 1 se înșurubează tuburi plastice 3. Apoi se secționează tuburile plastice 3 conform formei arcadei dentare formate și înălțimii ocluziei dentare. Se modelează o punte dentară din ceară, se separă modelul din ceară al punții dentare în segmente corespunzătoare implanturilor 1 și se înlocuiește ceara cu metal. După instalarea segmentelor 4 punții dentare pe implanturile 1 modelului 2 segmentele 4 se unesc între ele cu ajutorul sudurii reci. Se acoperă proteza

cu ceramică sau material compozițional, sau alt material decorativ. Proteza confecționată se fixează în maxilarele pacientului, iar orificiile tehnologice din materialul protezei se astupă cu material pentru plombare. După procedeul propus au fost confecționate 45 de punți dentare. Observații din partea pacienților cu privire la calitatea punților dentare nu au fost.